ANÈCDOTES, EXPERIÈNCIES I SUGGERIMENTS DELS ALUMNES

A LA NEU

Feia molt fred i anàvem molt tapats, el casc, les ulleres i el buf fins el nas. Més d'un cop, quan parlava amb la meva cosina, es descuidava de baixar el buf i com que no podia veure els llavis, imaginava que em volia dir alguna cosa, però no sabia què i li havia de recordar que es destapés la cara. Quan ella esquiava darrera meu i em volia avisar d'alguna cosa, com que no podia cridar-me, havia de baixar més ràpid perquè jo la pogués veure i parar-me.

DESCONNEXIÓ

Una vegada, n'havia fet alguna de grossa i el meu pare m'estava esbroncant mentre jo continuava llegint un conte sense fer-li cas, fins que el meu pare estranyat es va acostar i va veure que m'havia desconnectat els aparells.

APARELLS NOUS

Quan no portava els aparells hi havia moltes coses que no les sentia i sovint havia de fer lectura labial per entendre el que em deien. Un dia, quan jo ja portava els aparells nous, treballant amb la meva logopeda, jo estava fent una feina escrita mentre ella repassava la seva agenda i va fer un comentari seguit d'una paraulota, jo abans no l'hauria sentit però amb els aparells la vaig poder entendre clarament i li vaig fer saber que aquella paraula no es podia dir. La meva logopeda em va dir que estava molt contenta de veure com m'anaven de bé els aparells i que des d'aleshores vigilaria molt de no dir paraulotes.

BUSCANT ELS APARELLS

A mi m'han explicat que una vegada quan era petit, el meu avi em va venir a buscar a la llar d'infants i es va adonar que no portava els aparells. Em va preguntar on eren i jo li vaig dir que no ho sabia. L'avi i els mestres van estar buscant per tot arreu fins que algú va sortir al pati i mirant per on jo acostumava a jugar, va trobar els aparells penjats en la branca d'un arbre petit.

LECTURA LABIAL

Quan es fa un col·loqui a l'aula és molt complicat poder saber que diuen els companys, no sempre podem veure els llavis i això és un inconvenient. Però saber llegir els llavis també té les seves avantatges, molts cops saber de què parlen dos companys o dos mestres sense que ells s'adonin que ens n'estem assabentant.

L'EMISSORA

Jo porto aparells que serveixen per escoltar millor a la mestra. ës un aparell que jo porto connectat als meus aparells i la mestra porta un micròfon penjat al coll com si fos un collaret. Un dia, mentre estàvem fent classe amb l'emissora connectada, una altra mestra va venir a parlar amb la nostra. Van sortir les dues a fora perquè nosaltres no ho sentíssim, però es va oblidar de desconnectar l'emissora. Parlaven d'una sortida que encara no ens havien explicat i mentre elles anaven parlant jo els hi anava explicant als meus companys, tots contents vam començar a cridar i la mestra no sabia per què.

MÚSICA HEAVY

A mi m'agrada la música heavy i portar aquests aparells és un pal!. Els aparells estan pensats per poder entendre el que diuen quan em parlen i per això fa que el sorols forts s'escoltin més fluixos. Al carrer o a l'escola ja va bé, però per escoltar aquest tipus de música no. La lletra que gaira bé no s'hauria d'entendre l'escolto perfectament i la música de percussió que és el que m'agrada, se sent poquissim.

COM XIULEN!

Quan t'acostes per fer un petó molts cop els aparells et posen en evidencia, encara que no et vegin, perquè xiulen. De vegades també xiulen quan t'acostes a algun aparell i si els motlles no estan ben ajustats, xiulen amb qualsevol gest de la cara, si rius, si obres la boca, si menges, si fas algun gest exagerat...

AIXÒ MOLESTA

El que no m'agrada és que els altres es pensen que som subnormals, inferiors a ells. Ens parlen com si fóssim nens petits.

ELS SUBTÍTOLS

Jo no se si és un problema de diners o de tecnologia però, hi ha pocs programes subtitulats i molts, dels subtitulats, tan mal fet que és com si no ho estiguessin.

ENTREMALIADURES

Quan jo era petita anava a l'escola T.V. Estàvem tots fent grup a classe de logopèdia i aleshores la logopeda va anar a fer unes fotocòpies per nosaltres, mestrestant, el Sergi va anar al lavabo. En aquest moment, el Sergi no portava els audiòfons, perquè estàven treballant amb cascos, i jo vaig barrejar els seus auiòfons amb els dels altres nens. Quan se'ls va voler posar, no li anaven bé i no entenia per què.

COMBAT

Quan jo tenia 7 anys feia taekondo i vaig anar a un campionat. Jo estava amb una nena combatint i el meu entrenador va xiular per marcar el final del combat, però jo no portava els audiòfons i no el vaig sentir i li vaig donar un cop a la nena que, com no s'ho esperava, perquè ja havíem acabat, no es va defensar i li va quedar la cara inflada.

QUINA HORA ÉS?

Un dia els meus pares i la meva germana havien d'anar a treballar molt aviat i jo m'havia de despertar sola. Em van posar un despertador al costat, a les 8 per anar a l'escola. Jo dormia i no portava els audiòfons, no escoltava res i em vaig despertar a les 11:30 del matí. Quan vaig veure l'hora em vaig posar vermella i molt nerviosa i vaig te lefonar a la meva mare.

IMMERSIÓ

Un dia estava a la classe de ballet amb les meves amigues i ens van donar uns minuts lliures, llavors vaig aprofitar per anar al lavabo. Quan estava a dins em vaig tocar l'audiòfon i en va caure al water, em vaig quedar parada, sense saber que fer i finalment em vaig decidir a posar la mà dins del water i treure l'audiòfon. Com us podeu imaginar no donava senyals de vida, el vaig eixugar amb el paper higiènic i vaig anar a explicar-li a la professora i a les meves amigues. Després d'una bona estona va començar a xiular, menys mal, quin ensurt em va donar!.

ARRACADES

Quan tenia quatre anys hi havia un nen a la meva classe que sempre em volia prendre els aparells, sentia una atracció molt forta cap a ells, es pensava que els portava per estar més bonic. Un dia me'ls va agafar i quasi es trenquen, la professora va parlar amb la seva mare. Finalment, el nen ja no me'ls va tornar a agafar, la seva mare li va posar una arracada a cada orella, i ell es va conformar.

ESPIONATGE

Resulta que a classe dues nenes van intentar explicar-se secrets en veu baixa, però no s'assabentaven de res, ja que estaven força separades. Jo que estava al mig, com que puc llegir els llavis, ho captava tot i els hi vaig fer de "traductora" i elles van flipar i ens vam posar a riure totes tres.

ORIENTACIONS PELS ESPECTACLES

"Haurien de facilitar la comprensió amb més gestos. Treballar molt amb expressions facials."

"S'haurien d'emprar frases llargues perquè si en algun moment ens perdem podríem enganxar el significat en qualsevol moment, però utilitzant un vocabulari molt bàsic molt bàsic i vocalitzant molt bé".

"Les obres de teatre i els musicals si són només cantats o parlats, són molt difícils d'entendre. Per poder comprendre'ls es necessita molta expressió corporal, balls,..."

"En els espectacles de música, s'haurien d'utilitzar instruments de percussió perquè marquen molt el ritme a traves de la vibració."

"No s'ha de parlar tapant-se la boca. No moure´s mentre es parla. No fer vocalitzacions exagerades."

"Possibilitar a les persones sordes d'estar a les primeres fileres. El més a prop possible de les representacions."

"Cuidar la visibilitat. La llum no ha d'anar dirigida al públic ni als actors ja que ens dificultaria la lectura lavial."

ja que a moltes persones sordes ens molesta."

"No utilitzar paraules en anglès (o altres idiomes)."

"Fer servir els màxim de mitjans (bucles magnètics, aparells de freqüència modulada, etc.) que ens ajuden a percebre millor les ones sonores."

Grup de Badalona

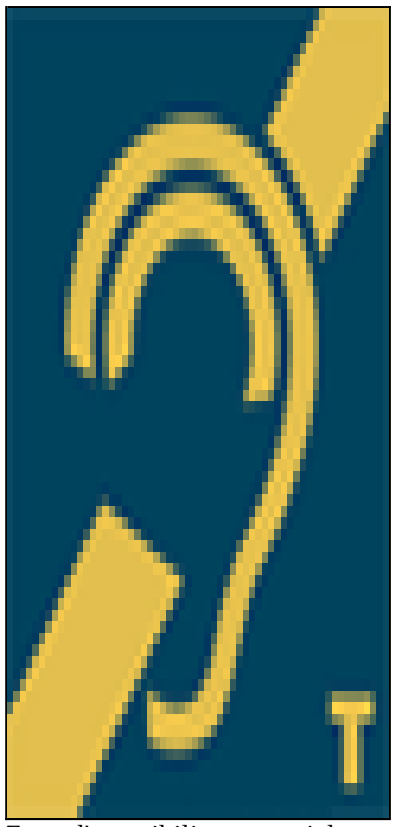

Zona d'accesibilitat sensorial

Obra Social
Fundació "la Caixa"
OBRA SOCIAL. L'ÀNIMA DE "LA CAIXA"